

Sjaal

MIJMERING

Onlangs kocht ik een sjaal. Ik zag 'm en viel er meteen voor. Onderweg naar huis dacht ik 'dat is een sjaal voor E'. Ik gaf 'm E voor haar verjaardag. Ze was er blij mee, hij staat haar prachtig en ze draagt 'm met plezier. Niet lang daarna liep ik in dezelfde winkel tegen dezelfde sjaal op. Weer viel ik ervoor en weer was-ie binnen enkele minuten van mij. 'Wat heb je een mooie sjaal' zei mijn moeder en omdat het Sinterklaas was, gaf ik 'm aan haar. Wat mijn moeder, net als E, zeer waardeerde.

Een paar weken later liep ik met een vriendin in het buitengebied van een dorp in de buurt, tussen de weilanden, in de middle of nowhere. Op een zandpad, waar alleen tractoren en andere landbouwmachines rijden, lag een vieze tod. Mijn vriendin trok haar neus op, ik ook, tot ik zag wat het was. Vertrapt en verregend lag op de grond de sjaal die ik tweemaal kocht en weggaf. Ik heb 'm tussen duim en wijsvinger meegenomen, gewassen met hand en machine en nu hangt-ie schoon en slechts een beetje gehavend aan mijn kapstok. 'Hij moet bij jou zijn', zei een vriendin. 'Die heeft 'iemand' daar voor je neergelegd', zei een andere.

Een engel? Goddelijke Voorzienigheid? Toeval, denk ik, puur toeval.
Maar wonderlijk is het wel.

Marjolijn Sengers, 20 oktober 2013